

- 2) Czy w przypadku gdy obie strony są podmiotami publicznymi, motyw 28, art. 10 i art. 12 ust. 4 dyrektywy 2014/24/UE wykluczają możliwość zastosowania zapisów ustawy regionalnej dla Wenecji Euganejskiej nr 26/2012 o zasadach partnerstwa publiczno-publicznego, o którym mowa we wspomnianym wyżej art. 12 ust. 4 oraz w art. 5 ust. 6 rozporządzenia z mocą ustawy 50/2016 oraz art. 15 ustawy 241/1990, w ograniczonym znaczeniu zobowiązania instytucji zamawiającej do uzasadnienia decyzji o powierzeniu świadczenia zwykłych usług transportu sanitarnego w drodze przetargu, a nie w drodze umowy bezpośredniej?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylająca dyrektywę 2004/18/WE (Dz.U. 2014, L 94, s. 65).

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewięta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 25 października 2018 r. w sprawie T-286/15, KF/WEntrum Satelitarne Unii Europejskiej, wniesione w dniu 10 stycznia 2019 r. przez Satcen

(Sprawa C-14/19 P)

(2019/C 164/09)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Centrum Satelitarne Unii Europejskiej (Satcen) (przedstawiciel: adwokat A. Guillerme)

Druga strona postępowania: KF, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku;
- obciążenie kosztami postępowania strony skarżącej w pierwszej instancji.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania Satcen podnosi następujące zarzuty:

- Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że jest właściwy do rozstrzygnięcia w przedmiocie żądań strony skarżącej, ponieważ, po pierwsze, nie rozpatrzył, czy kryteria uzasadniające jego właściwość zostały spełnione, oraz po drugie, dokonał on błędnej wykładni zasady równego traktowania;

- Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że jest właściwy do rozstrzygnięcia sporu na podstawie art. 263 i 268 TFUE;
- Sąd przeinaczył okoliczności faktyczne, badając żądania KF w odniesieniu do prowadzenia dochodzenia administracyjnego;
- Sąd naruszył prawo przy wykładni art. 1 załącznika IX do regulaminu pracowniczego Satcen oraz pojęcia prawa do obrony.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione
(Włochy) w dniu 10 stycznia 2019 r. — A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA/Consorzio Laziale
Rifiuti — Co.La.Ri.**

(Sprawa C-15/19)

(2019/C 164/10)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu głównym

Wnosząca skargę kasacyjną: A.m.a. — Azienda Municipale Ambiente SpA

Druga strona postępowania: Consorzio Laziale Rifiuti — Co.La.Ri.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy jest zgodna z art. 10 i 14 dyrektywy 1999/31⁽¹⁾ wykładnia sądu apelacyjnego dopuszczająca retroaktywne stosowanie art. 15 i 17 dekretu ustawodawczego 36/2003, transponującego te przepisy [prawa Unii] do prawa krajowego, czego skutkiem jest bezwarunkowe podporządkowanie istniejących i posiadających zezwolenie na działalność składowisk odpadów nałożonym w niej zobowiązaniom, w szczególności w odniesieniu do przedłużenia okresu zarządzania poeksploatacyjnego z 10 do 30 lat?
- 2) Czy, w szczególności — w świetle art. 10 i 14 dyrektywy 1999/31, zgodnie z którymi państwa członkowskie podejmują odpowiednio „środki mające na celu zapewnienie, że wszystkie koszty związane z ustanowieniem i działalnością składowiska odpadów, o ile to możliwe, wraz z kosztem zabezpieczenia finansowego lub jego odpowiednika określonego w art. 8 lit. a) pkt iv) oraz szacunkowe koszty zamknięcia i poeksploatacyjnego nadzoru nad składowiskiem przez okres co najmniej 30 lat, zostały uwzględnione w cenie, którą będzie pobierał podmiot zajmujący się składowaniem w tym miejscu jakichkolwiek odpadów” oraz „środki, aby składowiska odpadów, które posiadają zezwolenia lub które już działają w czasie transpozycji niniejszej dyrektywy, nie mogły kontynuować działań” — jest z nimi zgodna wykładnia sądu apelacyjnego, zgodnie z którą art. 15 i 17 dekretu ustawodawczego 36/2003 znajdują zastosowanie do istniejących i posiadających zezwolenie na działalność składowisk odpadów, jakkolwiek w wykonaniu tak nałożonych zobowiązań, również w odniesieniu do tych składowisk art. 17 ogranicza środki wykonawcze do wprowadzenia okresu przejściowego i nie przewiduje żadnego środka w celu ograniczenia skutków finansowych jakie takie przedłużenie wywiera na „posiadacza”?